

Kolos

Na první pohled Vás ničím nezaujme. Záleží však na tom, v jakém úhlu toto silo pozorujete. Vznášející se kým domu nelze přehlédnout zejména z ulice souběžné s tratí. Stavba, ač technická, je nepřehlédnutelnou architektonickou dominantou. Tak nějak tvořila ruská (i česká) avantgarda 30. let ve jménu moderního levicového nadšení konstruktivismu a funkcionalismu. Pak přišel bolševik Stalin a jeho čistky.

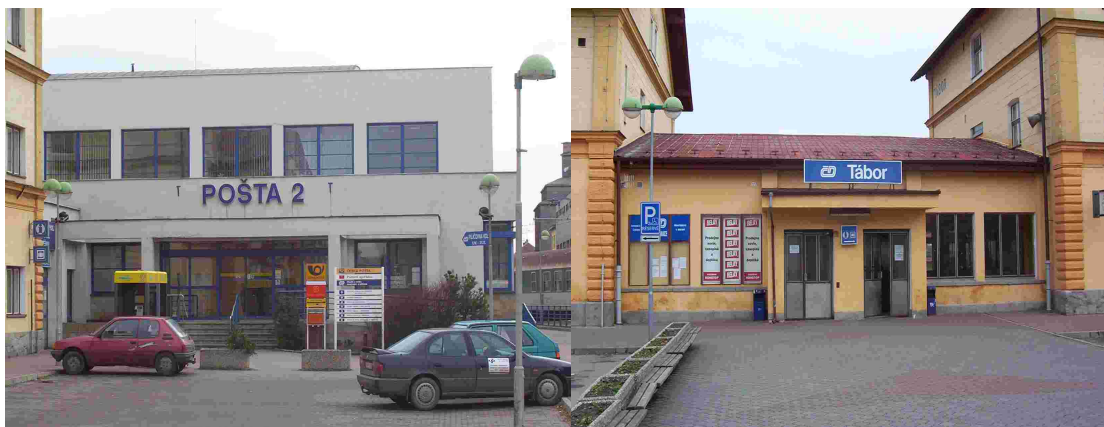
Nelze popřít fakt, že i dnes bychom stěží u současných skladových budov hledali nějakou architekturu. Bohužel, k naší škodě. Architektura je věc veřejná.

„A“ jako Architektura

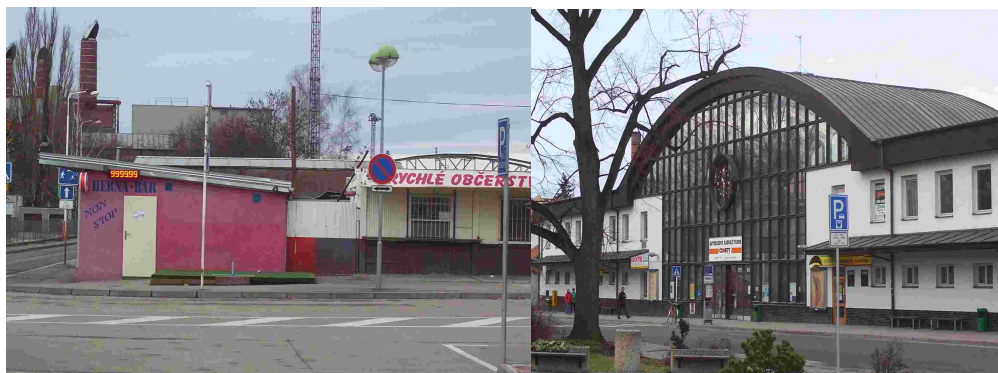
Nebo tak nějak nás o tom autor i investor přesvědčují. Kultura nakupování odráží i kulturu společnosti jako celku. Časem možná budou svoji roli hrát i jiné priority, než zdánlivě levný obchod. Půjde o společenskou konverzaci, kvalitu sortimentu, kvalitní a bezpečné prostředí. Diskont plus míří hodně nízko. Tady jde pouze o prachy.

Vítejte v Táboře 1/2

Táborské nádraží a jeho okolní prostor jsou nástupními piedestaly celého města. Povšimněte si dvou rozdílů. Zatímco pošta se svými záměry snaží poskytnout a zlepšit rozsah svých služeb a vytváří pro ně i celkové důstojné prostředí, tak České dráhy devalvují pomalu a nenávratně hodnoty svých předků. Nejen architektura, ale i servis drah, patřily za první republiky k tomu nejlepšímu, co zde bylo. Dnes bychom nad pouhou prohlídkou nádražních bufetů, stavu parteru a vzhledu přístaveb museli zaplákat. O ostatních službách už ani nemluvíme.

Vítejte v Táboře 2/ 2

Je s podivem, na jak cenných parcelách vydržela (tolik let po revoluci !) taková provizoria v balkánském stylu. Bývalá prodejna jízdenek a rychlé občerstvení pro lahváče na stojáka. Autobusová nádražní budova je naopak svěžím a kultivovaným přídatkem městu. Vazníky v hale a točivé schodiště jsou až neuvěřitelně nápaditými a vkusnými prvky, které snad ani v době bolševismu nemohly vzniknout. Zajímavý je i motiv hodin- nejdůležitějšího činitele této dopravní stavby.

Tečka a čárka

Tečka jako volné zakončení nádražní budovy je relativně zdařilá. Vzdušnější však byla před přístavbou druhé etáže. Tehdy disponovala ještě skleněnou kupolí. Reklamní cedule však mohly být umístěny okrouhle, okolo kruhové hmoty. Daleko horší je zakončení nádražní budovy na straně protilehlé. Zde přibyl parazit.

Šestipatrový panelák v této čtvrti a v této ulici s okny a pohledy do štítové zdi je těžkou ironií. Nechce se tomu ani věřit, že to někdo myslel vážně. Bohužel, už tu stojí.

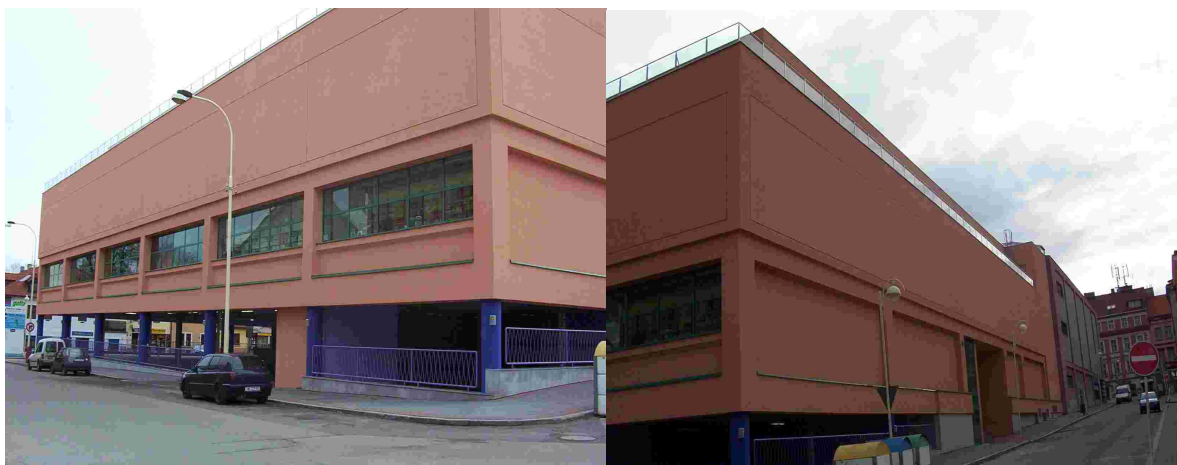
Dostavba ulice

Rohový dům je poměrně zdařilým řešením uliční partie. Nápadité prolamování fasády s barevným odstupňováním decentních tónů je kultivované a vkusné. Nešťastné je zakončení parkovací partie, která do myšlené uliční řady vkousává arogantní zub. Lepším řešením by bylo plochu rovněž zastavět, aby dům v rohu tolik netrčel a ulice dostala to, co jí po právu patří-

sevrěnou a oboustrannou partii.

Nákupní bedna

Kvalita prací a záměr jsou prvotřídní. Těžko bychom našli firmu, která splní takový úkol a v takové kvalitě. Smutné však je, že se zapomnělo na samotnou architekturu. Zejména její venkovní pojetí. Na oranžové a bordo červené jsem si u Dvořákových staveb zvykl. Marketingoví manažéři to zřejmě poradili s dobrým úmyslem prodejní strategie. Ale na kolos jednolité, monotonní fasády, divně posazený vstup se zvyknout nedá.

Výborné však je to, že tento investiční záměr dává rovné šance všem obchodníkům. Vytváří konkurenční prostředí a podněcuje obecný zisk a prosperitu. V tom se od záměrů supermarketů razantním způsobem odlišuje. Přejme si takových Dvořáků více.

Noblesní hasičárna

Ač stavba účelová, přesto decentní a líbivá. Snížená hmota arkýře s hliníkovým oplechováním skrývá technický unikát. Ten je ostatně k nahlédnutí. Škoda, okna mohla být větší a mohlo by jich být více. Vstupní partie rovněž působí trochu bojácným výrazem. A strach na takovou budovu přeci nepatří. Velmi kultivované je pojetí přistavených garáží v zadní partii domu. K domu se přičleňují celkem nenásilně a tvoří tak jednotný celek.

Zapojme se !

Tak, naše exhibice na třídě 9. Května skončila stejně rychle jako začala. O to je však její zbývající relikv úsměvnější. Zapojme se k chlastu, zejména pak architekti.

Splácanina

Administrativní budova firmy (stojí opodál, na druhé fotografii) tvoří architektonicky ucelený monoblok kterému chybí opravdu málo, aby se stal zajímavou kancelářskou bednou. O novostavbě dílen se však lze vyjádřit jako o architektonickém paskvilu. Vstupní partie je složena z několika vzájemně vklíněných střech a hmot. Z domu není jasná žádná architektonická koncepce, jde spíše o složení jednotlivých provozů. Toto divné Lego působí chaoticky a nesrozumitelně.

Tajemná stavba

Cestou k zubaři si povšimněte této nenápadné stavby. Původně snad trafostanice. Srovnám- li pojetí dnešních technických staveb, včetně beden trafostanic, neubráním se pocitu, je to bída. Tahle stavbička by po modernizaci a s nějakou vkusnou přístavbou působila jako naprosto netradiční a velmi atraktivní bydlení. Pro investora i architekta bezesporu krásná úloha. Nechápu, proč chátá.

Zdařilá šance

Až na kvalitu některých provedených prací jde o velkorysý a záslužný záměr. Prosté jsou mlatové cesty, praktické je hřiště, efektní noční osvětlení. Vyřezání náletové zeleně koncepci rovněž prospělo. Herna bude výborným doplňkem ke Střelnici. Přejme architektům a investorům schopné dodavatele. Ale! Zdění kamenů, klenba okénka bašty jako příklady, jak se to nemá dělat. A na detailech zde velmi záleží, tvoří totiž hlavní punc celého díla.

